

การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย
อำเภอคูชุม จังหวัดยโสธร

The Development of Difficult Spelling Skills Using a Spelling Practice
Set for Primary School Students at Nonpratai School
Kut Chum District Yasothon Province

นุขจรี เวฬุวนารักษ์

Nucharee Weruvanarak

ณัฐรัชชญา สองเมือง

Nutpichchaya Songmueng

พระมหาพนรัตน์ ขนติธมโม (ศิลากุล)

Phramaha Nopparat Khantithammo (Silakil)

e-mail : nunopparat07@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยาก สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย ในปีการศึกษา 2565 ตามเกณฑ์ 80/80 ก่อนและหลังเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน จากนักเรียนทั้งหมดจากวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำยาก แผนการจัดการความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากมีประสิทธิภาพระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนประทายหลังใช้แบบฝึก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเขียนคำสะกดคำยาก, ทักษะการเขียนสะกดคำ, โรงเรียนบ้านโนนประทาย.

Abstract

This research aims to study the level of difficult word spelling skills, create practice exercises for spelling difficult words, and compare the learning achievement of elementary school students at Nonprathai school before and after using these exercises in the academic year 2022, based on the 80/80 criterion. A sample group of 28 students was randomly selected. The research instruments included difficult word spelling exercises, a Thai language knowledge management plan, and an achievement test. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing with a t-test. The research findings indicated that the students' difficult word spelling skills were at a moderate level. The difficult word spelling exercises showed an efficiency of 81.20/82.05, meeting the set criteria. Furthermore, the students' learning achievement after using the exercises showed a statistically significant improvement at the .05 level.

Keywords: Difficult spelling, spelling skills, Nonprathai school.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (กรมวิชาการ, 2545) แนวคิดทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) ถือว่าเป็นความพยายามที่จะทำการปฏิรูปการศึกษาครั้งสำคัญ ซึ่งดำเนินการจัดทำขึ้นด้วยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมือง ฝ่ายข้าราชการ ครู อาจารย์ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชน องค์กร และสถาบันต่าง ๆ มีการศึกษาปัญหา ประมวลองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการระดมผู้รู้ นักปราชญ์มาช่วยกันคิด

ช่วยกันสร้างเป้าหมายของการศึกษาไทย ภาษาไทยเป็นทักษะสำคัญที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟัง เป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนนั้นเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็นความคิดความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงความคิด ความรู้และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ตรงตามความหมาย และความถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคลและมีประสิทธิภาพ จากความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว ในจุดประสงค์ของหลักสูตรจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิดความเข้าใจ รักการอ่านแสวงหาความรู้และเหตุผล

วัยรุ่นไทยสมัยนี้นิยมใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ค (social network) เพื่อการติดต่อที่รวดเร็วและเนื่องจากความเร็วในการสื่อสารและความยากลำบากในการพิมพ์ตัวอักษรทำให้วัยรุ่นทำให้คำเหล่านั้นสั้นลงจนกลายเป็นภาษาวิบัติ และภาษาวิบัติเป็นคำเรียกของการใช้ภาษาไทยที่เปลี่ยนแปลงไป และไม่ตรงกับกับหลักภาษาในด้านการสะกดคำ ดังนั้นคำว่า “ภาษาวิบัติ” ใช้เรียกรวมถึงการเขียนที่สะกดผิดบ่อย รวมถึงการใช้คำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่สะกดแปลกไปจากเดิม คำว่า “วิบัติ” มาจากภาษาบาลี หมายถึง พิษาศิบหาย หรือความเคลื่อนทำให้เสียหาย ในประเทศไทย มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงปัญหาเด็กไทยขาดการศึกษารวมถึงปัญหาภาษาวิบัติทำให้ เด็กไทย ไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะที่เดียวกันได้มีการใช้คำว่าภาษาอูบัติแทนที่ภาษาวิบัติที่มีความหมายในเชิงลบ โดยภาษาอูบัติหมายถึงภาษาที่เกิดขึ้นมาใหม่ ตอบสนองวัฒนธรรมย่อย เช่นเดียวกับภาษาเฉพาะวงการที่เป็นศัพท์แสลง ทั้งนี้ การเปิดใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาคำที่ควรใช้ให้ถูกต้องอาจเป็นทางเลือกที่ดี ซึ่งทางบัณฑิตยสถานได้กำหนดคำที่ใช้อย่างเป็นทางการหรืออยู่ในรูปแบบมาตรฐาน หากใช้ผิดอาจจะกลายเป็นคำวิบัติได้ซึ่งคำวิบัติไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงของภาษาแต่อย่างใดเป็นเพียงการใช้ภาษาให้แตกต่างจากปกติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรืออาจใช้จากรุ่นสู่รุ่นไปจนกว่าคำวิบัตินั้นจะหายไปจากสังคมนั้น ๆ และ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2563) กล่าวว่า ภาษาวิบัติเป็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ผู้ใหญ่ในสังคมไม่ชอบ แม้ภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ผู้ใหญ่ไม่ชอบให้ภาษาเปลี่ยน การให้เหตุผลว่าภาษาไทยไม่ควรเปลี่ยนแปลงเพราะเป็นภาษาของชาติที่มีความศักดิ์สิทธิ์ นิธิ เอียวศรีวงศ์ เห็นว่าเป็นเหตุผลแบบไสยศาสตร์ ไม่ค่อยน่าฟัง ปัญหาของภาษาไทยในปัจจุบันคือการใช้ภาษาไม่มีประสิทธิภาพ เช่น ไวยากรณ์ การใช้ศัพท์หรือการเรียบเรียง

เป็นต้น และการไม่ศึกษาภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปนี้เองที่จะเป็นเหตุให้เกิดปรากฏการณ์แห่งการใช้ภาษาวิบัติ

ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายสิบปี แต่ในยุคปัจจุบันนี้ปัญหายังวิกฤติความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั่นคือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว เราจึงพบการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ มากมายจนเกือบจะกลายเป็นความคุ้นชิน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ยิ่งน่าเป็นห่วงมากที่สุดเป็นกลุ่มที่นิยมใช้ภาษาที่มีวิวัฒนาการทางภาษาที่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นภาษาที่เกือบจะไม่มีไวยากรณ์ ไม่ว่าจะจากการรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การสนทนาออนไลน์ (MSN) หรือแม้แต่การแสดงความคิดเห็นในโลกอินเทอร์เน็ต การใช้ภาษาไทยที่เกิดจากอินเทอร์เน็ตนั้น เริ่มลูกกลมมาจากโปรแกรมแชทรูม (chat room) และเกมออนไลน์ซึ่งดูคล้ายเป็นการสนทนาด้านธรรมดา แต่เมื่อได้เข้าไปสัมผัสแล้วมิใช่เลย การสนทนาอันไม่มีขีดจำกัดของภาษาทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย ดังเช่นที่พบตามหน้าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน และในขณะเดียวกันก็สร้างปัญหาให้แก่วงการภาษาไทยด้วย นั่นคือการกร่อนคำ และการสร้างคำใหม่ให้มีความหมายแปลกไปจากเดิม หรืออย่างที่เราเรียกว่าภาษาเด็กแนวนั่นเอง วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการสื่อสารกันมากและมีรูปแบบการสื่อสารด้วยคำที่ทันสมัย มีความหมายเฉพาะสำหรับกลุ่มและช่วงวัย วัยรุ่นจึงขาดความคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม มีหลายสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นใช้ภาษาที่ผิด ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก ทำให้มีความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการสื่อสาร วัยรุ่นในประเทศไทยยุคใหม่บางกลุ่มได้สร้างค่านิยมที่ผิด ๆ มาใช้ คือ การใช้ภาษาไทยที่ผิดจากคำเดิม จึงทำให้ภาษาไทยของเราเปลี่ยนแปลงไปเยาวชนยุคหลัง ๆ จึงใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดทำการศึกษาทดสอบวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาไทย หัวข้อทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ โดยน่านิสิตจากจุฬาฯ จำนวน 398 คน มาทำการทดสอบ ซึ่งพบข้อผิดพลาดอยู่หลายจุด และพบว่า ไม่มีผู้ใดได้ผลในเกณฑ์ดีมาก ในระดับดีมีอยู่เพียง 28 คน ข้อผิดพลาดที่พบคือเรื่องวรรคตอนผิด ใช้คำไม่หลากหลาย ซึ่งมีผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ 250 คนที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ใช้ปฏิบัติงานได้ สื่อความคิดได้ครบถ้วน แต่ยังคงต้องเพิ่มเรื่องการเชื่อมโยงความคิด การใช้คำเชื่อม การใช้คำให้ตรงความหมาย และการสะกดคำ ขณะที่ผู้ทดสอบไม่ผ่าน 120 คน ปัญหาที่สรุปได้ คือ ยังขาดความสามารถในการเขียนที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ควรแก้ไขการสื่อความคิดที่ไม่ชัดเจนหรือวกวน ใช้คำผิด สะกดผิด ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับประเภทของงานเขียน ผู้ปกครอง พ่อแม่อยากจะทำให้ลูกเก่งภาษาต่างประเทศแต่ภาษาไทยก็ไม่ควรละทิ้งหรือไม่สนใจการใช้ที่ถูกต้องเพราะภาษาทุกภาษาย่อมมีหลักการใช้ที่เหมือนกัน

คือ ต้องใช้ให้ถูกกาลเทศะ สถานที่ ถูกบุคคล ต้องชัดเจนทั้งการออกเสียงและใช้ประโยค ถูกต้องตามความหมายและบริบทของภาษาต้นกำเนิด นอกจากการเรียนรู้ภาษาไทยกลาง และภาษาต่างประเทศแล้วภาษาถิ่นของไทยก็มีความสำคัญมากเช่นกัน ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา กระแสสังคมคนอาศัยในต่างจังหวัดจะสอนลูกให้พูดภาษากลางอย่างเดียว ไม่สอนภาษาถิ่น ทำให้ลูกพูดภาษาถิ่นไม่ได้ ทำให้เด็กขาดความรู้ในเรื่องนี้ และสังคมท้องถิ่นก็ขาดการสืบทอดสิ่งที่บรรพบุรุษถ่ายทอดกันมา ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เช่น ตำราที่ใช้คำท้องถิ่น ทั้งตำรับยา ชื่อต้นไม้ หรือพิธีกรรม เป็นต้น และสื่อมวลชนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ ของประชาชนเพราะ สื่อมวลชนเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล ข่าวสารกับประชาชนทุกวัน สื่อมวลชนต้องเป็นผู้นำที่ดีที่สุดของการใช้ภาษาและต้องให้ข้อคิดอยู่เสมอว่า ภาษานั้นสะท้อนความเป็นตัวของเราเอง ถ้าใช้ภาษาดี ภาษาที่ถูกต้อง ภาษาที่น่าสังคมไปในทางสร้างสรรค์ สร้างความสามัคคี สร้างความรัก สร้างความภูมิใจในชาติจะทำให้ทุกคนเห็นคล้อยตาม แต่ถ้าหากว่าสื่อมวลชนนำภาษาที่ประหลาด ภาษาที่ไม่ถูกต้องเอามาเผยแพร่บ่อย ๆ คนจะคิดว่าสิ่งที่สื่อมวลชนมาเผยแพร่นั้นถูกต้อง เป็นสิ่งที่ดี มันจะทำลายภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้ภาษาในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ต่าง ๆ เป็นต้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ, 2564)

ปัจจัยอีกอย่างหนึ่งในการใช้ภาษาไทย ก็คือปัญหาการใช้ภาษาไทยของครูและนักเรียน เนื่องจากครู คือ ผู้ประสพวิชา เป็นผู้ให้ความรู้แก่ศิษย์ ดังนั้นความรู้ในด้านต่าง ๆ เด็ก ๆ จึงมักจะได้รับมาจากครูเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ครูบางคนนั้นมีความรู้แต่ไม่แตกฉาน โดยเฉพาะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความละเอียดอ่อน และมีส่วนประกอบแยกย่อยอย่างละเอียดลออ เมื่อครูไม่เข้าใจภาษาไทยอย่างกระจ่าง จึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจตามไปด้วย จนพจนานุกรมภาษาไทยไปในที่สุด ซึ่งเป็นปัญหาที่ปรากฏให้เห็นอยู่มากมายในปัจจุบัน เหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าครูจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนให้มีความสัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะนี้ ทักษะการเขียน นับได้ว่าเป็นทักษะที่มีวิธีการที่สลับซับซ้อนมากกว่าด้านอื่น ๆ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญจำเป็น ที่ครูผู้สอนภาษาไทยต้องปลูกฝังให้กับผู้เรียน เพราะการเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ศรีจันทร์ วิชาติตรง (2542) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนต้องอาศัยความรู้ที่สะสมมา และต้องอาศัยการฝึกฝนเขียนอยู่เสมอจึงจะเขียนได้ถูกต้องและบังเกิดผลดี ผู้ที่มีทักษะการเขียน ย่อมประสบผลสำเร็จทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียนและการประกอบอาชีพการงาน การเขียนเป็นทางภาษาซึ่งพัฒนามาจากการฟัง การอ่าน และการพูดที่มนุษย์นำมาใช้ติดต่อสื่อสารถึงกัน ในปัจจุบันเป็นยุคแห่ง

ข้อมูลข่าวสารจึงมีการติดต่อสื่อสารถึงกันมากยิ่งขึ้น แม้เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาททำให้การสื่อสารถึงกันสะดวกและรวดเร็ว เช่น การใช้โทรศัพท์แทนการเขียนจดหมายติดต่อสื่อสารกัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทำให้บทบาทด้านการเขียนลดน้อยลงไป เพราะชีวิตประจำวันยังมีความจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารกันด้วยการเขียนเพื่อสื่อสารกันในด้านอื่น ๆ อีกมากมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น สื่อสารกันทางสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ป้ายประกาศ สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งข่าวสารที่เป็นข้อความ หรือลายลักษณ์อักษรถึงกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ครูต้องสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญจำเป็นของการเขียนให้ถูกต้อง

ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ ที่จะทำให้การเขียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ นั้น คือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะถ้าผู้เขียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องก็ย่อมทำให้ผู้อ่านสามารถรับสารได้ตรงความหมาย และตรงกับความต้องการของผู้เขียน การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องยังส่งผลให้การเขียนประเภทอื่น ๆ เช่น การเขียนจดหมาย การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนบรรยาย การเขียนรายงาน ฯลฯ ไม่ประสบผลสำเร็จด้วย นอกจากนี้ยังส่งผลให้การเรียนวิชาอื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการเขียนเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ประสบผลสำเร็จอีกด้วย ปัญหาที่นักเรียนขาดทักษะการสะกดคำ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องเร่งหาทางปรับปรุงแก้ไข โดยปรับเปลี่ยนวิธีสอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมอย่างหลากหลาย หรือหาทางผลิตสื่อนวัตกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้ดียิ่งขึ้น จากการจัดการเรียนการสอนนักเรียนต้องมีการจดบันทึก ตอบคำถาม ตามกิจกรรมภาระงานที่ครูได้กำหนด จากผลการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง ได้ตรวจสอบจุดจุดบันทึกหรือภาระงาน พบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องหลายคำ และเป็นคำที่พบบ่อยในหน่วยการเรียนรู้ เมื่อให้นักเรียนอ่านคำเหล่านั้น ส่วนใหญ่ นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง แต่มีปัญหาคือเขียนสะกดคำได้ไม่ถูกต้อง จากปัญหาข้างต้น ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้หาวิธีการในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยากในหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย ตำบลหนองแห่น อำเภอกุฉินชัย จังหวัดยโสธร เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านโนนประทาย ตำบลหนองแห่น อำเภอกุฉินชัย จังหวัดยโสธร

2. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาประจำปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านโนนประทาย ตำบลหนองแหน อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร ตามเกณฑ์ 80/80

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ก่อนและหลังเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (population) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย ตำบลหนองแหน อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง (sampling) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในปีการศึกษา 2565 ภาคการศึกษาที่ 1/2565 และภาคการศึกษาที่ 2/2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านโนนประทาย ตำบลหนองแหน อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของชั้นประถมศึกษา และคู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา

- 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำยากรวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
- 3) คัดเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก
- 4) นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ
- 5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
- 6) พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง
- 7) นำแบบฝึกไปทดลอง (try out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำยากในภาษาไทยเพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำยาก โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด) ดังนี้

4. การทดลองใช้จริง

ผู้วิจัยนำแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำยากที่ปรับปรุงแก้ไขจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.77/91.80 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
- 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเรื่องที่ต้องการสร้างแบบทดสอบ
- 3) สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4) นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหากับจุดประสงค์ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

6) พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับทดลอง

7) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความยาก (P) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .20 ถึง .80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

8) เปรียบเทียบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ผลปรากฏว่ามีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ และมีค่า KR-20 ซึ่งเป็นค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน โดยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.395

9) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เริ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้นคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านโนนประทาย จำนวน 28 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อต่อ 1 ชุด และจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 25 ชุด โดยมีการจัดการสอบออกเป็น 2 ช่วง คือการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ประเวช เวชชะ, 2561)

สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$(\bar{X}) = \frac{\sum x}{n}$$

สูตรการคำนวณหาค่าร้อยละ (%)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบจำนวนทั้งหมด}}{\text{จำนวนทั้งหมด}} \times 100$$

สูตรการคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{n-1}}$$

2) วิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำยากโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ได้แก่ ค่าสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent (ประเวศ เวชชะ, 2561)

สูตรการคำนวณสถิติทดสอบที (t-test)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{N}}} \quad \text{เมื่อ } df = n-1$$

3) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย จากสูตร E_1/E_2 ดังนี้ (ประเวศ เวชชะ, 2561)

สูตรที่ 1

$$\text{เมื่อ } E_1 = \frac{\sum x_1 \times 100}{N \times A}$$

สูตรที่ 2

$$\text{เมื่อ } E_2 = \frac{\sum x_2 \times 100}{N \times B}$$

7. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยขอ
นำเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

E_1	หมายถึง	ประสิทธิภาพกระบวนการ
$\sum X_1$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
A	หมายถึง	คะแนนเต็มของแบบวัดระหว่างเรียน
E_2	หมายถึง	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum X_2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดหลังเรียน
B	หมายถึง	คะแนนเต็มของแบบวัดหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านโนนประทาย สูงกว่าก่อน
เรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. สมมติฐานด้านสถิติ

$$H_0 : \mu_1 < \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 > \mu_2$$

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียน
สะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านโนน
ประทาย มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.03, S.D. 0.79)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คณะผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา และทำการทดลองใช้ในปีการศึกษา 2565

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากมี
ประสิทธิภาพระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ประเด็นที่ 1 ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านโนนประทาย ตำบลหนองแห่น อำเภอกุศชุม จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านโนนประทาย มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.03, S.D. 0.79) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (1) การขาดการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอในการจดจำและเขียนคำที่สะกดผิด ความจำที่จำกัด: นักเรียนชั้นประถมศึกษา มีความจำที่จำกัด ซึ่งอาจทำให้ยากต่อการจำคำที่สะกดผิดจำนวนมาก (2) การพัฒนาทางภาษาที่ยังไม่สมบูรณ์ ทักษะการเขียนสะกดคำยากเกี่ยวข้องกับการรับรู้เสียงและโครงสร้างของคำ ซึ่งอาจยังไม่พัฒนาเต็มที่ในนักเรียนชั้นประถมศึกษา (3) การขาดกลยุทธ์การสะกดคำ นักเรียนอาจยังไม่ได้รับการสอนกลยุทธ์การสะกดคำที่จำเป็น เช่น การแบ่งคำ การใช้คำพ้องเสียงและการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และ (4) ความสนใจและแรงจูงใจ นักเรียนอาจขาดความสนใจหรือแรงจูงใจในการฝึกฝนการเขียนสะกดคำยาก และจากการสัมภาษณ์ครูผู้ดูแลแบบฝึกไปใช้ได้แนะนำแนวทางการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการสะกดคำยากที่ดีขึ้น โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ เช่น (1) ฝึกฝนเป็นประจำ จัดสรรเวลาให้กับการฝึกสะกดคำเป็นประจำโดยใช้แบบฝึกหัดหรือเกมที่สนุกสนาน (2) แบ่งคำเป็นพยางค์ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างของคำและสะกดได้ง่ายขึ้น (3) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่หลากหลายและท้าทาย เพื่อขยายคลังคำศัพท์ (4) ใช้คำในบริบท นำเสนอคำศัพท์ในประโยคหรือเรื่องราว เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจการใช้คำที่ถูกต้อง (5) ใช้เครื่องมือช่วยจำ ใช้กลวิธีช่วยจำ เช่น การสร้างคำพ้องเสียงหรือการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับคำศัพท์ (6) ตรวจสอบคำศัพท์เป็นประจำ ตรวจสอบคำศัพท์ที่สะกดผิดและฝึกฝนการสะกดคำเหล่านั้นซ้ำ ๆ (7) ให้คำติชมที่เป็นประโยชน์ ให้คำติชมที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนระบุและแก้ไขข้อผิดพลาด (8) ใช้เทคโนโลยี แอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์การสะกดคำเพื่อช่วยฝึกฝน (9) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบและปราศจากสิ่งรบกวน เพื่อให้ นักเรียนสามารถจดจ่อกับการเรียนรู้ได้ และ (10) ให้กำลังใจและการสนับสนุน ชื่นชมความพยายามของนักเรียนและให้การสนับสนุนเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จ

ประเด็นที่ 2 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากมีประสิทธิภาพระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่าผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร หลักสูตรงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จาก ทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ มีความสอดคล้องทั้งโครงสร้าง รูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบ ฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แบบฝึกทักษะที่นำมาฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำ เดิมเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกัน นอกจากนี้คำสั่งหรือคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะ มีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ช่วยให้การ ทำแบบฝึกทักษะง่ายขึ้น มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี ซึ่งสอดคล้องกับงาน ของ สุนิษฐา บุญศรี และคณะ (2563) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ผ่าน เกม เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการ จัดการเรียนรู้ผ่านเกม เรื่อง การเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.22/88 และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกม เรื่อง การเขียน สะกดคำ มีคะแนนเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับ ศศิภัฏญา กัลป์ทอง (2565) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำยาก วิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนความสามารถเขียนสะกดคำ หลัง เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนเรียน (\bar{X} =18.90, SD= 5.50) และหลังเรียน (\bar{X} =35.63, SD= 2.77) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 35.63 คิด เป็นร้อยละ 89 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะในระดับมากที่สุด แบบ ฝึกทักษะนี้เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียน โดย ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นการเรียนการสอนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับ ภทริยา คำโกน และเจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม (2566) ที่ศึกษา เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำยากในภาษาไทย สำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ยากในภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.40/87.62 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกเสริม ทักษะการเขียนสะกดคำยากในภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และได้สอดคล้องกับ กัญชิตมา เผือกใต้ และทิพรัตน์ มาศเมธาทิพย์ (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน และการเขียนคำยากในบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1) จำนวนนักเรียนอ่านไม่ออกอ่านไม่คล่องคิดเป็นร้อยละ 15.65 และ นักเรียนเขียนไม่ได้เขียนไม่คล่อง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.13 และค่าที่เป็นปัญหา ด้านการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน มีจำนวน 350 คำ ซึ่งแบ่งเป็นหมวดหมู่ตาม ลักษณะของคำได้ 6 ชุด พบว่า คำที่นักเรียนอ่านไม่ออกอ่านไม่คล่องเขียนไม่ได้เขียนไม่ คล่องมากที่สุด คือ คำราชาศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 26.00 คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 24.80 คำ สะกดไม่ตรงตามมาตรา คิดเป็นร้อยละ 24.00 คำควบ กล้า คิดเป็นร้อยละ 23.20 คำ ตัวการ์นต์ คิดเป็นร้อยละ 22.82 และคำ รร (ร หัน) คิดเป็น ร้อยละ 20.00

2) แบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนคำยากใน บทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้น มี ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.72 ทั้ง 6ชุด เมื่อนำไปทดลองกับกลุ่มย่อย 12 คน ได้ ประสิทธิภาพ 85.76/83.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3) ผลการทดลองใช้แบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการ เขียนคำยากในบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01 ได้ประสิทธิภาพของแบบฝึกของกลุ่มทดลองมีค่าเท่ากับ 88.18/86.52

4) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกที่ส่งเสริม ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ครูผู้ใช้และนักเรียนกลุ่มทดลองเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

การดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการ เรียนต่ำอาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้ เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางฉบับใหม่ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัณฐิมา เผือกใต้ และทิพรัตน์ มาศเมธาทิพย์. (2566). การพัฒนาแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 *Educational Administration and Innovation Journal*. 3(2), 1-13.
- ประเวศ เวชชะ. (2561). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ภัทรียา คำโกน และเจริญวิญญู สมพงษ์ธรรม. (2566). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำยากในภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 8(1), 703-712.
- ศศิกัญญา กัลป์ทอง. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก วิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*. 6(2), 425-439.
- ศรีจันทร์ วิชาติตรง. (2542). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- สุนิษฐา บุญศรี อัญญา พลอยโสภณ และรัชณี อีมอก. (2564). ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกมเรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Early Childhood Education Management*. 2(1), 27-34.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ. (2564). *ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น*. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2565.
- จาก: <https://www.thaihealth.or.th/>